

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΣΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΛΥΣΙΣ

Κάτι τι κατωρθώθη τέλος πάντων εἰς τὸ ζῆτρημα τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός χάρις εἰς τὸν γενόμενον πάταγον, τὴν ἐξ τούτου ἔξεγερθεῖσαν κοινὴν γνώμην.

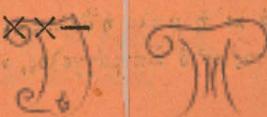
— Βεβαίως τὸ κάτι τι αὐτὸ δὲν εἶναι μέγα, ἀν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ πλάναι εἰς ἀς ὑπέπεσαν οἱ συνάψαντες τὴν σύμβασιν καὶ ἡ περατώδης διαφορὰ μεταξὺ τῆς συμβάσεως τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ ἄλλων παρομοίων, ἐν τούτοις κατορθώθη νὰ προσδιορισθῇ ἀνώτατον ὄριον τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ φράγκου εἰς τὰ 148 διὰ μίαν τετραετίαν καὶ 145 διὰ τὸ ἐπόμενον διάστημα μέχρι πέρατος τῆς προθεσμίας.

— Αντὶ τούτου ὁ δῆμος παραιτεῖται τῶν ἐνστάσεων ἃς προέβαλε κατὰ τῆς ἑταιρείας καὶ ἀποσύρει τὰς σχετικὰς διαμαρτυρίας του.

— Τοιουτοτρόπως, τούλαχιστον, ἀν μή τι ἄλλο, τίθεται φραγμὸς εἰς τὴν μεταιώρησιν τοῦ σαναλλάγματος, τὴν ὥποιαν, κατὰ τὰ οἰκονομικά μας χάλια, ὅφειλει τις πάντοτε νὰ φοβῆται ἀν ὅχι ἀφεύκτως νὰ περιμένῃ, ἐνῶ, ἐξ ἄλλου, ὁ δῆμος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ πληρώνῃ 30,000 φράγκα χρυσᾶς καθ' ἧν περίπτωσιν τοῦτο θὰ τὸν συνέφερε.

— Κατὰ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Νικολαΐδου διευθυντοῦ τῆς ἑταιρείας ἐλθόντος ἐνταῦθα ἵνα ἔξομαλύνῃ τὰς μετὰ τοῦ δήμου διαφορὰς, ὁ ἡλεκτρικὸς φωτισμὸς, θὰ ἀρχίσῃ ὄριστικῶς τὸ πρώτον δεκαήμερον τοῦ Τουγλού.

XXXXXX

Κέφι μπόλεκο θὰ βάλλω,
καὶ τὸ Μάη θὰ σᾶς ψάλλω.

Νάτος ὁ μὴν τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν τριανταφύλλων,
ὅ τόσον ἀγαπώμενος ἀπὸ τὸ θέλγον φύλλον.

Νάτος ὁ Μάης ὁ ξανθός, ὁ Μάης μὲ τὰ ρόδα,
ποὺ φέρνει τὴν προκλητικὴ τῆς μουσουλίνας μόδα,
τὴν εύωδεια τοῦ ἀγράμπελης, τοῦ σύκου τὸ μελάτο,
τὸ νουρωτὲ τοῦ Μέτελα σκοταδίκιο σουλάτσο.

Νάτος ὁ Μάης ὁ γλυκὺς πῶχει τῆς χλίαρες
ξαπλώνονται στὸ χλόπον ρόμαντικὲς γαϊδάρες,
καὶ παραδίδονται κι' αὐτές εἰς ὑμεναίων γλυκά,
χωρὶς ροζόλιχ καὶ γλυκά, χωρὶς τοι ρσώ καὶ προκες,
χωρὶς νὰ σκιάζετ' ὁ γαυμπρὸς μὴ φάη τὸ ἀντερά του
ἄν ἔχῃ τὸ δυστύχημα νὰ ζῆ κι' ἡ πεθερά του.

Στῆς βοσκοπούλας τὴν φωνὴν, τρελλαίνεται τὸ ἀγδύνιο
φλεῖ τὰ πρώτα τοι παιδιά γλυκά τὸ χελιδόνι.
φλογέσα στὸ βουνό φύλλα, μέλωδικά σονάρει
τοῦ μπιστικοῦ τὸν ἔρωτα σ' ἀτέλειωτα τραγούδια
καὶ ζευγαρώνουν τὰ πουλιά σ' ἀμυγδαλιχές κλωνάρια
καὶ ζευγαρώνουν μυστικά τοῦ κάμπου τὰ λουλούδια.

Γλυκοχαρᾶς καὶ λαλοῦν σπουργῆτες καὶ κοκόρικα
παιζούν βιολιά καὶ μουσικές

καὶ ξεπεταγόνται θολυκές
ποιεῖς με τὰ σοτούλεσσα, ποιεῖς μὲ τὰ μισοφόρια,

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ4Υ1Φ30039

καὶ πέρνει δρόμο κάθε μιὰ γιὰ νὰ βρεθῇ στὴ Λάση
στοῦ Μεταξᾶ τὰ φέουδα τὸ Μάν της νὰ μάσῃ.

Σκορποῦν στ' ἀμπελοχώραφα τῆς; Λάσης τ' ἀνθισμένα
βελέσια μοσχομύριστα, βροκιὰ ἔθωριασμένα.
Φιλοῦν ἡ ἐμψυχες μοσκής τὰ φεύτικα μπουμπούκια
κι' ὁ Πιτσαράνος παρακεῖ
μὲ βλέμματα διηνεκῆ
κυττάζει μὴν τοῦ κάμουνε ζημιὰ στὰ χλωροκούκια.

Νάτος ὁ Μάνης ποῦ σκορπᾷ τὰ κάλλη τὰ περίσσικ,
ἔ μήνας ποῦ γιορτάζουνε στὸ Κάστρο και στὰ Σήτια.
Νάτος ὁ μήν ὁ θαλλερδός, ὁ μήνας τῶν ἑρώτων
Συπνάνε μὲ τὴ μουσικὴ κυράτσες και κοπέλια
κι' οἱ ψύλλοι ξαλαφιάζονται στῆς μουσικῆς τὸν κρότον
και κάνουν μὲν τὰ σώρακα χοροὺς και σκουρδουμπέλια.

Νάτος ὁ μήν ποῦ τὸν ὄμνον μὲ στίχους μυριάδες,
ὁ μήνας ποῦ πλουτένουνε οἱ ἀγγουρολουρδάδες.
νάτος ὁ μήνας ὁ τρελλός, ὁ μήνας πῶχει φούρια
και βάνει σ' ἀναστάτωσι κι' ἀνθρώπους και γαληνούρια.
νάτος ποῦ φέρνει νευρικὰ κι' ἀνορεξῆς και πόνους
στῶν εὐαίσθητῶν τὰς ψυχάς και στὰς θηλείας ὄνους.

Σκορποῦν τῆς χώρας ἡ τρελλής; στῆς Λάσης τὰ χωράφια,
σκορποῦν σὲ κάμπους διάπλατους τῆς Λειβαθῶς τ' ἀλάρια.
Τὸν ἥλιο τῆς πρωτομαγιᾶς κομψοῦλες μαυρομάτες,
ἡ μέλισσες τοῦ Αηξουριοῦ ρώμαντισμὸς γηράτες
βγένουν κι' αὐτές και χαιρετοῦν κι' ἀκολουθοῦν στὸ γλέντι,
Τυπάλδαι ἐρωτόληπτοι κι' εὐαίσθητοι Μαρέντοι.

Βγῆκα στὴ Λάση τὸ πρωτή, βγῆκα στὴ Λάση κι' εἶδα,
τὴν "Αλφα τὴν ἀλισφακία, τὴν Βῆτα τὴν τσουχνίδα".
τὴν ἐμμορφη κυπάρισσο ντυμένη μὲς τὰ ρόζα,
τὴν ἀπλερη κι' ἀνάλατη τῆς Πλάκας ἀρμπαρόζα,
τὸ συμπάθες τὸ λείρισν μὲ τὸ σεμνὸν τὸ βῆμα,
και τὴ σαρμάν τα καμέλεια ποῦ δὲν τὴ πυξάνει βέμα.

Εἶδα τὴν ὑπερήφανη τῆς κλύκας τὴν ἑλάτη,
εἶδα και τὸ μολόχωρτο τῆς κρέμας τὸν πελάτη.
Εἶδα και τὸ λευκάνθρωπον
χωρίς τὴν μπισικλέτα,

εἶδα και τὸ Σπυράνθεμον
σέμπτε μὲ τὴν κορνέτα,

τὸ βάλταμον, τὸ δύνασμον, τὸ σπάστο τὴ σφερόδοντα,
και τὸ Συνδέσμοβότανο τὸν Παναγῆ τὸν Οὔρκλα.

Εἶδα τῆς 'Αναλήψεως τὸ ἄγριεν θυμάρι,
π' ἀλρισ δὲν κατάλαβα σὰν τὶ καπνὸ φυμάρει.
Τῆς πλάκας τὸ πλατύρυλλο και ντυῦρο κχρυσφύλλι,
ποὺ τὴν πολλὴ τὸν φάνταξι στὴν πούδρα τὴν ὄφειλε.
Εἶδα τὰ διὸ τὰ γιατσεμιά π' ἀιθοῦν στὴν ἔδια γρύλια,
και σὲ μυσσωτίδα μου ποῦ μοῦ σὲ τρέψ' τὶ ζήλερα.

Τὸ μενεζὲ τῆς Παπαντζῆς, τοῦ μάλου τὴν ἀλόη,
τὴν ἀψιθειά πώλερματε καδίνα και ρολότ,
τὴν ἄγαρμπη κουφοῖνια μὲ τὰ μεγάλα φρύδια
ποὺ διαρκῶς τῆς κρέμονται τοῦ κάτσου τὰ λοτδια.

Τὴν ὄμορφη μπιγώνεια ποῦ ζῆ στὸ παρεθύρι,
κι' ἔνος διεβάτη τὴν καρδιά, καταπονεῖ και φθίρει.
Εἶδα τὸ κατακόκινον και φουντωτὸ γεράνιον
ποὺ μοῦ θυμίζει τὰ οὔρρι ποῦ γράφει τὸ Κοράνιον.
Εἶδα και μὲν στὸ οὔτερο τζεντίλε μαργαρίτα,
μὰ δὲ τῆς γράπτιο τίποτα γιατ' εἶναι πάρα ντρίτα.

Νὰ κι' ὁ ϕίκος ὁ ψυλός
μὲ τὰ φύλλα τὰ πλατειά του
σύννους και σιωπηλός
ποὺ δὲν ἔχει τὰ χαρτιά του
νὰ θυμάρι τὸ λεγρόνε
π' δέο πάσι ξαναγώνει.

Νὰ κι' ὁ ἐμμορφος πανσές
ποὺ τριγύριο του πετοῦνε
πεταλλούδες περισσές
και τὸ μέλι του ζητοῦνε.
Νάτη νὰ κι' ἀνεμώνη
μὲ τὰς φάσεις τὰς γλυκείας,
πούνε κληρονόμος μόνη
του καρτιέ (τῆς συνοικίας.)

Νάτος ὁ περιμουλός μὲ τὴ μαντζουράνα,
νὰ τοῦ χρυσολούλουδου σε μπαρόζι βαμά.
Νὰ κι' η μπλε ἡ δωλιά... ξενων παραδεισών.
νάτος κι' ο πυράγγελος, νάρκισσος ναρκίσσων,
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Νάτο τὸ ἡράνθεμον, ἀνθος χαριέστατον.
νάτος κι' ὁ Λυγῆσπουλος ἀνθος διαρκέστατον.

Νὴ τὴς Μάνιζης τριαντάριλλα, νὰ τὴς Πετάλης κρίνοιτο
μεταπούξεια Κορινθίτικα και φοῖξεις διακρίνειτο
τ' αἰρόταγο τὸ μάτι μου και Σπαρτινὰ ζουμπούλια,
ποὺ τοῦ Τριάλου τὰ ψυχά στολίζουντε πεζούλια
γαντσίες Σθορωνέκες τὴ μύτη μοῦ τρυποῦντε,
Λακυθηνὰ γαρούφαλα μετρούδοιειά σκορπούντε.
Διείδεται μεταξέβικη μὲ τὸ στενό της φύλλο
ἀνθίζει στοῦ Εύγένειου τὸν δέκαμότη μύλο
κι' ἔρινε τὰ βουθούνια μου μοτρούδοιειά γιομάτα,
τὰ φύρα και τὰ λούλουδα ποὺ βγάνουν τὰ Ντομάτα.

Κι' ἔγώ ποὺ ἀρ' τὸν ἔρωτα μελαγχολῶ και πάσχω
και μέρα νύχτα μελετῶ τὸν εὐκλεὴν Παράσχο,
δὲν εἰν ὁ βίος Μάτιος, τοὺς εἴτα, διεσπούνες
παρὰ σπαργανοπλύματα και σκούβες και κουζήνες,
και φεύγει ἡ νεότης μας ὡς ἀπτραπή δρυμεῖκα,
ὡς ὁ χρυσός ἀπὸ πολλὰ ἑλληνικὰ ταμεῖα.

Τὸν Μαίον τας ἐρασταὶ τριτόληιοι χαρῆτε
μ' αἶνετε και τὰ προικῆς κοθίσον ἥμιπορεῖτε.
Δὲν εἰν ὁ βίος Μάτιος, τας τὸ ξυνάπτα πάλι
ὁ βίος εἰναι τράπουλα και προίκα πιὸ μεγάλη,
και φεύγει ἡ νεότης μας σὰν γληγόρο κατίκι
και σὰν σταριδοφύλακας μ' ὅλην τὴν ἀποθήκη.

Ακούσας τὴ Μαγιάτικη τὴν πέρασι τῆς Λάστης,
σηκιάνει τὰ στρατεύματα κι' ὁ λοχαγὸς Γιολδάσης
και τοὺς στρατώνας τοὺς ἐδῶ κενοὺς καταλιμπάνων,
ἐπὸ τοὺς ἄχους ἔρχεται σαλπίγκων και τυμπάνων
κι' ἀροῦ ἐστρατοπέδευσε στὸν ἄγιο Θανάτη
καθε δρυτάρῳ ἀρπτε νὰ βγῆ νὰν τόνε μάτη.

Κατατεκνώσας ὁ στρατός μὲς τὰ Πηνιατωρέϊκα,
ἔφαγε κι' ἔπιε, μπέικα
και γενομένης μόσταρον τῆς σχετικῆς βεγκέρας,
ὁ λόχος γιὰ περίγελο τῆς κίσσινης παντιέρας,
Ειρήνης ἐσπικώθηκε στὸ πόδι μὲ τὸ οὔρα
και μιὰ δὲν ἐσκαπούλησε τῆς Λάστης παπανεύρα!

Κι' ἔπαιξ' εὐθὺς ἡ μουσικὴ θουρέους κι' ἐμβατήρια
τοῦ ὑπερμάχου μας στρατοῦ ὡς εἶδος γυνητήρια.

Καὶ τοὺς ἐφώναξα κι' ἔγώ ἀπάν' ἀπό να βράχο.

Γενναιοὶ στρατιώται!

εὐχαριστῶ τὸν ὑψιστὸν ποῦ μ' αἴγιωσε νὰ λάχω

μὲς τὴ στιγμὴ π' ἀγρίεψε τὸ βλοστυρό τὰς βλέμματα

κι' ἔβάψετε τὰ ζίφη τας σὲ παπανούρας αἴμα!

"Αμποτες ἔτσι, βρές παιδιά, καθεις νὰ πολεμάῃ,
δπως ἔτούτη τὴ στιγμὴ πώμάτετε τὸ Μάνη.
Διελαχλεῖ τὴν νίκην τας; γλυκύρθογγος γαϊδούρα
καμμιὰ δὲν ἐσκαπούλησε τοῦ κάμπου παπανούρα.
" Καμμιὰ δὲν ἐσκαπούλησε! Κι' ἔγώ καμάρι τόχω
νὰ ζῶ τοῦτην έδη πάτρια ποὺ θρέζει τέτοιο λόχο..,

ΙΔΕΑ.

Φοβήθηκες μιὰ μέρα πῶς μπορεῖ,
Σουλτάνε μου ἀπὸ σὲ ν' ἀποστατήσω
πῶς εἰσως τὸ ζυγό σου τὸ βαρύ
νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴ ράχη μου ζητήσω,
και μ' εὑρηκες μιὰ μέρα σ' ἀπαθειὰ
κι' ἀπάνου στὴν πολλὴ τὴν ταραχή σου,
μ' ἔβούτηξες και μ' ἔπνιξες βαθειά,
στὸ Βόσπορο τῆς ἔμμορφης ψυχῆς σου!

Σφήκας.

ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ.

Τόσω κακὸς πονόδοντος
τὸν ἔπιασε γιὰ μιὰ πούχε γνωρίσει,
μ' αὐτὴ τόσω τὸν ἔπαιξε,
ποὺ σκέφθηκε ξυλειαῖς νὰ τὴν ἀρχίσῃ!

Κι' ἔτσι, ποὺ λές, κατώρθωσε,
ὅ θρως ὁ δεινὸς εἰς τὸ βελέσι,
μ' ἔνα και μόνο χάστουχο
τὸ δόντι της κι' αὐτῆς... νὰ τὴς πονέσῃ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΣΥΨΡΙΟΥ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Σ' ΕΝΑ ΦΙΛΟ ΜΟΥ.

Μωρὲ δασκάλα γάπησες ; Άλλοι μονον, έχ' όντας !
του λινοφυροῦ τὰ βάσανα, κακόμοιρε θα πάθης !
γιατὶ κι' ἔγω συνέπεσε νὰ ντέσω μὲ δασκάλισσα
κι' ἀλόμα πίστεψέ μου το πῶς δὲν ἐγλυκοτάλησα.
Προτίμησε νὰ φυρκιστῆς μὲ κάνο καραδίσιο,
ἄλλα νὰ μὴν ποραδεχτῆς παιγνίδι δασκαλίσιο.

•Φ Ξερος.

ΣΟΝΕΤΟ.

Σὰν σ' εἶδα στὸ παράθυρό σου
πρωὶ πρωὶ ξεχτενισμένη,
προτοῦ νὰ κάμης τὸ σταύρο σου,
μέσα στὰ κάτασπρα ντυμένη.

Μὲ τὸ αἰώνειο στολισμένη
παρθενικὸ χαμόγελό σου
νὰ μὲ κυττᾶς καὶ κρεμασμένη
νάχης τὴ μπόλια στὸ λαιμό σου.

Μαγεύτηκ' ἀπὸ τὴ θωρειά σου
κι' ἔμεινα κρῦος, παγωμένος,
πιὸ κρῦος κι' ἀπὸ τὴν καρδιά σου.

Κι' εἶπα πῶς ηθελα δὲ καῦμένος
μ' αὐτὴν τὴ μπόλια σου - σοχάσου-
μὰ νύχτα νὰ βρεθῶ πνιμένος !

•Φ Μπάρος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ηρέσατο τὸν ἑργασιῶν του ἀπὸ 1
Μαΐου τὸ ἐνταῦθα ὑποκαταστήμα τῆς
σταριδικῆς τραπέζης. Περὶ τοῦ νέου δι-
ευθυντοῦ κ. Δάρα νομίζομεν περιττὸν
πάντα ἐπαίνον διότι εἶναι ἀνθρωπὸς ἔγ-
νωσμένης ἴκανότητος. Εξ ἀμελείας δύνως
των κ. κ. ἐμπόρων οἵτινες δὲν ἐτρόντισαν
νὰ ἔγγραψισιν τοὺς διαιρόρους παραγω-
γῶν, σἰς τὰ βιβλία τῶν πιστώσεων, διλ-
γοῦται ἀγαπό μέχρι σήμερον αἱ ἑργασίαι
τοῦ καταστήματος.

— Απεβίωσεν τὴν παιελθοῦσαν ἀδό-
ματικὴν πλήρης ημέραν ἡ Ἐλένη Δ. Ρα-

ζῆ. Ή μεταστάσα διῆλθε τὸ μακρὸν τοῦ
βίου της ἐν χρονοτόπῳ καὶ εὐτελείᾳ.

— Ανεγώρησεν μετατεθεῖς εἰς Ὀρεοὺς
τῆς Εύβοιας, ὁ τέως ὑπελεγκτὴς τοῦ τε-
λαντοῦ κ. Ἐμπόρ. νέος πλήρης ζωῆς καὶ
εὐφύεστατος, ὑπαλληλος δὲ ἐμβριθῆς καὶ
τοῦ καθήκοντος.

— Αφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς ἀ-
ξιοτύπου σύζυγου του ὁ κ. Ἀθανάσιος
Φωκᾶς Τζεντζεράτος.

— Φίλος ἀξιόπιστος μᾶς διεκεκάιω-
σεν ὅτι κατὰ τὴν ἑσπέρην τῆς 24 Ἀπρι-
λίου ἐνῷ μετέβαλεν εἰς Πόλλαρον περὶ
ώραν 10 μ. μ. εἶδε μέγα ἀερόστατον
φερόμενον πρὸς Βορρᾶν μετὰ μεγάλης τα-
χυτοῦς· τὸ ήσολοσθητὲν διὰ τοῦ ὄφθαλ-
μοῦ ἐπὶ τρεῖς ὥρας μέχρις οὐκ ἐκρανίσθη
πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Παξῶν. Ἡτο-
ῦτα γε ἀερόστατον ἢ ἄλλο τι ἔλασσονος
επουδαιότητος;

— Η κηδεία τοῦ λειψάνου τοῦ Διονυ-
σίου Κουρκούμελο ἐγένετο ως προαναγ-
γείλαμεν, τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην, με-
γαλοπρεπῶς. Τῇ συνοδείᾳ τῆς Φιλαρο-
μνικῆς μετεφερόη δὲ ἀμαζῶν ὁ νεκρὸς εἰς
Μεταξάτα ἐνθα ἐψάλλῃ ἡ νεκροπόμος
ἀπολουθεία χοροπτατοῦντος τοῦ Σ. Ἀρ-
χιεπισκόπου. Ή συγχίνοις ἐν ὅλῃ τῇ
περιοχῇ τῆς Λειβαθοῦ, ἐπειδὴ μεγάλη, τὸ δὲ
πλῆθος ἀθρόως συρρεῦσαν ἀπέδωκε τὸν
τελευταῖον ἀσπασμὸν εἰς τὸν ἀγαθώτα-
τον καὶ φιλόπατριν Κεφχλλῆνα.

— ΕΙΣ ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ τὸ προσε-
γές θὰ ἔχωμεν τὴν ἔκθεσιν τῶν Παρησιῶν.
Ζητήσατέ το πρὸιν ἔξαντληθῆ.

ΘΑΝΑΣΗΣ ὁ γνωστὸς ὁ Καραμε-
λᾶς κατατκείαζει καὶ πωλεῖ σομαδάν
πρώτης ποιότητος ως ἐπίστης καὶ φίλην
διὰ πῆτε, καὶ γλυκίσματα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΕΩΥΡΙΟΥ

ΜΕΤΕΦΕΡΩΝ

ΤΗ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΙΚΙΑΝ
ΜΗΛΑΙΑΡΕΣΗ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Γ. ΑΡΣΕΝΗ ΤΣΙΡΟΛΙΑ

ΤΟ ΟΗΟΙΟΝ ΕΠΔΟΥΤΙΣΘΗ
ΜΕ ΝΕΩΤΑΤΑ ΕΙΔΗ
ΚΑΙ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΑΣ ΗΥΛΑΣ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Εἰς τὸ ἐμπορικὸν τοῦ Ἰωάν-
νου Μαρκέτου ὑπάρχει εἰς τὴν δι-
άθεσιν τῶν κυριῶν συλλογὴ ἀρί-
στη ἐξ δλῶν τῶν ὑφασμάτων τῆς
ἐποχῆς καὶ λοιπῶν εἰδῶν τῆς πο-
λυτέλειας μὲ τιμᾶς ἀπιστεύτου εύ-
ουνίας.

Μὴ λησμονήτε καὶ τὰς ὁλο-
κλήρους ἀνδρικὰς ἐνδυμασίας ἐκ
κασμιρίου γαλλικοῦ τῶν 30 καὶ
μόνην δραχμῶν.

ΤΑ ΩΡΑΙΩΤΕΡΑ καπέλα, ἡ
ώραιώτερες φάθες, ἡ ἔκτακτες
γαρυποῦρες, τὰ παρησιάνικα φαν-
τεῖ, ἡ καπριτσόζες ὀμβρέλες, ὅλα
αὐτὰ μὲ μεγάλην ἔκπτωσιν

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ.

Ἐπιδιορθώσεις πίλων ἀνδρι-
κῶν, πίλων γυναικείων, εἰς ὅλα
τὰ σχήματα καὶ εἰς ὅλους τοὺς
χρωματισμούς.

ΑΝΑΡΗΑΣΤΑ γί-
νονται τὰ φινίσιμα
κασμήρια τοῦ ΑΡ-
ΣΕΝΗ. Όλος ὁ κα-
λὸς κόσμος ἐκεῖ θὰ
κάμῃ τὰ θερινά του
φορέματα. Χρωμα-
τισμοὶ γιὰ ὅλα τὰ
γοῦστα. Εφαρμογὴ
τελεία. Εργασία
Ἀθηναϊκή.

Ο ΑΡΣΕΝΗΣ εἶναι ὁ μόνος
εἰδικός βάπτης γιὰ τὰ φορέματα
τοῦ λούσου.